

UN SIIT VISIN AL CIÉEL

Quand ca s'è piscinitt i ropp paran tütt grand:
un lagh al par ul màar, un mött una muntagna.
E alura, 'na muntagna?

“... Un siit visin al ciéel ...”

'Na strava in mezz al bosch: dassott i pin tütt drizz,
du l'altra part, dassura, un müür fai di serizz;
'na strava piana e drizza, che l'omm ca fà i laurà
al rump, al taia e 'l spiana indua 'l gh'ha da passà.
Pö dopu gh'è 'n santée: l'è fai da la natüra,
e lü par quell ca 'l tröva 'l gh'ha sempar 'na gran cüra
e 'l rump nient da quell ca ga impediss ul pass,
lü 'l và mai via drizz, al gira inturna a 'n sass,
al cerca da schivà i bösciur d'un rüedée,
a man manzina un sciücch, a drizza un furmighée;
fin ca sa riva a 'n praa: 'na volta tütt narciiis,
ma mò sa na véd pü ... forzi hann strepaa i radiis.

Dopu gh'è anmò 'n zapèll, 'na quai piantèla raria,
fiur ross, saltamartitt ca paran vugà in aria,
'na pianta da zanévar ... anmò 'n quai pass e pö
la scima d'ra muntagna:

“... Un siit visin al ciéel ...”

E 'l ciéel l'è propi lì ... e a guardà giò d'inscima
gh'è da lüstrass la vista cun tütt quell gran vidé
da ogni part sa guarda, da bass, dananz, dadré:
ul verd di praa e di bosch, e in mezz da chì e da là
i smagg di paesitt cu 'l ross di tecc di cà,
ul blö lüsent di làagh e 'l bianch di grand muntagn.

Cuma 'l pàar mai distant ul mund e i sò mangagn!
Tütt ul sò fira-fura, ul gran dafà d'ra gent,
'l vusà e 'l tacà liit, e 'l gran ciciarament,
tütt ul sò cùur, la pressa da duvé mai fermass,
ul gran viavai di machin: un mund pien da frecass.

Propi a vuré scultà, chinscì sa sent dumà
un frecassin sutiil, ligér cumè 'l runzà
d'un vugh d'avicc luntan, rott, ma dumà ogni tant,
dal cant d'un passarin dassott indua gh'è i piant.
E pö gh'è nagott d'altar, tütt l'è tranquill e 'l tàas,
al pàar un Paradiis, un gran giardin da pàas...

... Vurì savé indua l'è sto siit, sta grazia dul Signur?
L'è chi visin a nünch: l'è 'l nostar Camp di Fiur!

Natale Gorini